

K·MEO

JA TROBARÀ L'EDIFICI DE LA UNESCO?

A Iceta el fan ambaixador

No crec que els agafi per sorpresa, quan un ministre deixa de ser ministre, li regalen un rellotge i un càrrec. Doncs a mi també.

No abunden les persones vàlides per conduir un país. I jo fa anys que condueixo. Tinc el carnet de tràilers, el fotut es que no arribo als pedals però vàlid, ho sóc. Per això em fa gràcia l'enrenou que han muntat els diplomàtics de carrera, noiets de corbata, sabates lluentes i llaga d'estómac. Però que es pensen? Després de governar el PSC, ordenar-lo, capar-lo també una mica i espanyolitzar-lo, el vaig deixar net com una patena. I quan m'ha tocat fer de ministre de Cultura, tenim al país (en refereixo a Espanya, naturalment) d'alt de tot, en especial en ball i dansa i en esports on hem unit l'èxit de les nostres seleccions amb la masculinitat de les nostres autoritats. I ara aquests senyorets

de la política diuen que no tinc experiència? Però quina experiència cal per passejar-se per la UNESCO. T'aprens els passadissos, et busques un bon secretari i ja està.

La carrera diplomàtica està sobrevalorada. La veritat, veritat, és que no fan res. Signen el que els hi donen per signar, van a còctels, i de tant en tant els fan tornar a casa per fer consultes, que després resulta que no els consulten res perquè entre altres coses no tenen ni idea dels país on els han destinat. He conegut a ambaixadors que porten vint anys al Vaticà i encara no s'han petejat tots els carrers.

Jo, en quan sàpiga de què va això de la UNESCO però que pel nom em sona a una cosa bastant similar a la ONU, faré molta feina. Perquè sóc català i els catalans sempre fem feina. Ens agrada

assumir el comandament i deixar empremta.

També he de dir, per ser absolutament sincer, que em feia més il·lusió encapçalar la OTAN que la UNESCO. Allà tenen armes i quan algú es posa tossut sempre tens raons de pes per fer-lo callar, però el món és una conjunció d'interessos i si ja han fet a la Nadia Calviño Presidenta del Banc Europeu és lògic que a mi, de moment no em vulguin cremar.

GARSA PROSTÀTICA

UNA D'ESPIES

Si seran rucs que EEUU vol espia a Espanya

Al món es fan moltes coses inútils com tenir fills, voler ser honest, fer gimnàstica, anar a missa o voler lligar amb una reina... però sobre tot, sobre tot, el més inútil és voler espia a Espanya.

Dins el secretisme que envolten aquests afers, sembla que l'espionatge americà, tios que han estudiat i porten ulleres fosques, han connectat amb serveis informatius espanyols per treure'ls informació. Però quin coi d'informació pot tenir Espanya que interessi als EEUU? D'altra banda, si estan encuriósits en algun aspecte que se'ns escapa, que ho preguntin al primer que trobin al bar. Tothom sap el que passa i tothom té ganes de parlar-ne i més encara si li paguen el cafè. Qualsevol sots secretari de qualsevol ministeri sap el mateix que el Ministre i xerraria encantat però si ho volen més fàcil que li preguntin directament al Ministre. A Espanya no tenim secrets,

tenim Villarejos.

Potser sí que hi ha temes ben guardats com poder saber l'horari de trens, però això no ho sap ningú.

Amb la feinada que tenen a Ucraïna, Gaza, Israel, Cincinnati i Trump com poden enviar un espia per treure informació d'Espanya? "Aquí estamos bien, gracias, con la derecha apretando y los demás cagados, como siempre. Si quieren información sobre la corona llamen al Sr Peñafiel o a cualquier revista del corazón. ¿Se les ofrece algo más? Hasta luego". I ja està i el pobre espia pot passar uns dies de vacances amb la dona i els

nens a Colorado.

El més notable que hem tingut darrerament en la política armamentista del país és aquell submarí que estan provant i que ja flota i tot, però segur que Amèrica no tremola per això.

I a sobre haver de fer el numeret, queixar-se davant l'ambaixador, preguntar al portaveu de la Casa Blanca i perdre el temps fent veure que la cosa es seriosa quan la única cosa seriosa aquí és el vinito blanco bien frío.